

Lidé mikroregionu

Milan Medvěd Kolář: Neuvěřitelné se stalo skutkem a Prázdniny v Telči slaví 40 let

Prázdniny v Telči letos slaví 40 let. Od svého prvního ročníku uskutečněného v roce 1982 ani jednou nevynechaly, a tak za sebou mají bohatou historii plnou zážitků a krásných i krušnějších chvil. Na ty nejdůležitější okamžiky jsme zavzpomínali spolu se zakladatelem a stálým pořadatelem Milanem Medvědem Kolářem.

Prázdniny letos slaví úžasné 40. narozeniny. Pojďme si připomenout úplné začátky. Jak to bylo se vznikem Prázdnic? Kdo přišel s nápadem je uspořádat?

Měl jsem to štěstí, že jsem byl jako student v roce 1975 na festivalu v Českém Krumlově, který byl pro mě úplným zjevením. A potom všechny ty Porty, na kterých se setkávalo tolik krásných mladých lidí! Tam všude byl tenkrát cítit ten vzduch. Tak jsem si přál udělat podobný koncert na místě, které jsem od malička miloval a kam jsem také jako správný „trampík“ často jezdil. První pokus se odehrál v roce 1982, kdy 4. srpna zahrála jihlavská skupina Střepy a přišlo asi sto diváků, což byl pro nás, mladé pořadatele (nebylo nám ještě ani třicet), nečekaný úspěch. Na další rok jsme se pokusili poskládat už týdenní přehlídku kapel, jenže všechny kapely mi tenkrát řekly, že jsem se zbláznil, že jsou přeci prázdniny a o prázdninách se nehraje. Opravdu tehdy nebyl o prázdninách žádný festival. Takže první ročník byl poskládán jen z písničkářů a dodnes se za dramaturgii nemusím stydět. Karel Plíhal, Jaroslav Samson Lenk (jeho první samostatné hraní), Pavel Lohonka Žalman, Ivo Jahelka a Jarek Nohavica.

Pořádali jste tehdy Prázdniny jako jednorázovou akci, nebo jste už tenkrát věděli, že byste rádi navázali dalšími ročníky?

Nikdy jsem moc nepřemýšlel o tom, co bude za rok. Navíc byla tak nejistá doba, že nikdo pořádně nevěděl, co se smí a co se nesmí. Mým heslem bylo a stále je: „Vůle lidu, vůle Boží.“ A diváci chodili a o festival stáli, tak jsme se snažili. Že by se mohlo podařit pořádat koncerty čtyřicet ničím nepřerušovaných let za sebou, by byl tehdy jistě velmi odvážný sen. Slovy klasika: „Neuvěřitelné se stalo skutkem.“ ☺

Zůstaňte u 1. ročníku. Co se vám z něj nejvíce vrylo do paměti?

Tehdy probíhaly koncerty z nějakého důvodu rekonstrukce nádvoří zámku před zámeckým skleníkem v parku. Na poslední koncert Jarka Nohavici tolik přišlo, že jsme se domluvili s tehdejšími kastelánem panem Norkem starším, že se koncert může odehrát pod arkádami zámecké zahrady. Přišlo tehdy pro nás neuvěřitelně velké množství diváků. Asi 250. A Jarek nepřijížděl. Žádné mobily tehdy nebyly. Tak jsme čekali. Trpělivě.

S nějakým zpožděním nakonec Jarek přijel. A co je právě na tom obrázku v paměti nejzajímavější, je to, že přijel na úplně prázdné a opuštěné náměstí. Koncert byl krásný, jen inspektorce kultury ONV se nelíbil. ☺

Kolik lidí tehdy za pořádáním Prázdnic stálo? Co vše jejich uspořádání obnášelo?

Hlavní osobností, která tehdy byla, a dodnes je, velmi akční, je Zdena Palátová, tehdy Skupová. Bydlela ve Štěpnici a v Telči znala všechny, a tak nebylo nic problém. Postupně se nabalila parádní banda pořadatelů z Telče, o kterých by se dala napsat kniha. Byly to velké osobnosti. Velel jim Tomáš Plachý a jeho mladší bráška Jirka, Jirka Pantoflíček, Jirka Čert Šenigl, velmi obětavá

Jarek Nohavica v Telči Foto: Jiří Klásek Sláma

Hanka Mátlová, Honzík Suchý, Standa Růžička, Ivoš Horáček, ... Jistě jsem na mnohé zapomenul, ale na Zdenu Vaníčkovou, se kterou jsme se stali rodinnými přáteli, se samozřejmě zapomenout nedá. A co to všechno obnášelo? Staly se věci naprosto neuvěřitelné a dnes si vůbec neumím představit, jak bychom je dělali. Například lávka na ostrov nebo pódium postavené v rybníce Roštejně.

A můžete to porovnat s pořádáním Prázdnic v dnešní době?

Porovnat se to samozřejmě nedá. Byla úplně jiná doba. Dnes je například nepředstavitelné, že by na náměstí nebyla vůbec žádná nabídka jídla a pití. Všechny obchody a možná i restaurace měly zavřeno a my jako pořadatelé jsme se snažili prodávat v provizorním stánku piva a limonády a smažili jsme langoše. Dnes je festival jídla a pití na náměstí před zámkem. To tenkrát prostě nebylo možné.

Když se posuneme dále, které další ročníky a situace byly pro festival důležité či přímo „zlomové“?

V devadesátých letech pořádal festival Kulturní klub města Telče a najednou jsme hospodářili s rozpočtem, na který jsme nebyli zvyklí. Bylo to pro nás tak velké množství peněz, že festival začal koncem července a trval až do začátku září. To se však některým představitelům

města nelíbilo, tak jsme se nakonec nerozešli v dobrém a kulturní klub byl zrušen. Osobně to dnes pokládám za dětskou nemoc, kterou jsme museli projít. Překážky jsme překonali a vše se v dobré obrátilo. Nemařte zásluhu na tom měl tehdejší učitel fyziky na gymnáziu a zastupitel Miloš Vystřčil.

Co pro Prázdniny znamenala revoluce?

Především svobodu! Je sice pravda, že nám mnoho koncertů za totalitu nezakázali, ale ten neuvěřitelný pocit, že můžeme pozvat kohokoliv a třeba i světová jména, ten je nepopsatelný.

Bez revoluce bychom se asi těžko v Telči dočkali Glenu Hansarda, Tommyho Emmanuela nebo dalších hostů. To, že těsně po revoluci příliš nechodili diváci, se brzy změnilo a postupně jsme si získávali stále více a více fanoušků. A hlavně ten trh se úplně změnil a dnes se předhánějí prodejci se svou nabídkou stejně jako muzikanti a umělci. Ta nabídka je dnes obrovská.

Nechybí jim v dnešní době to „kouzlo zakázaného ovoce“, které zpočátku měly?

Doufám, že jsme to „zakázané ovoce“ nahradili jedinečností prostředí, ve kterém se naše koncerty odehrávají. Mnoho muzikantů vám řekne, že tak pěkně hrají a takové diváky jako v Telči nemají nikde jinde. Je to odměna pro nás všechny.

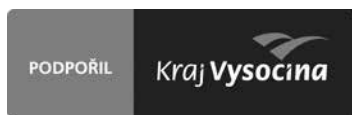
O jaké další zážitky byste se chtěl se čtenáři TL podělit?

Možná o setkání s opravdu krásnými a slavnými lidmi, jakými jsou nebo byli například Marek Eben, Ondřej Havelka, Hanka a Petr Ulrychovi, Jura Pavlica, Michal Pavlíček, Iva Bittová, Hana Hegerová, Pavel Bobek, Zuzana Navarová a řada dalších, kteří si nikdy nehráli na žádné hvězdy. Jsou to nebo byli naprosto normální, skromní a obyčejně krásní lidé, se kterými je opravdová radost se na zámku v Telči setkat. Jsem za ta setkání nesmírně rád a velmi se raduju z toho, že se do Telče rádi vrací.

Během těch let jste určitě zažili i horší chvíle. Můžete zavzpomínat i na ně?

V průběhu jednoho ročníku dobrovolně odešla ze světa mladičká Mája, která se s týmem pořadatelů velmi blízce přátelila. Šli jsme všichni v černých tričkách do Lipek na pohřeb a dodnes cítím tu tíhu okamžiku. Ještě hůř nám bylo, když právě v průběhu toho ročníku, kdy jsme měli postavenou lávku na ostrov na Štěpnickém rybníku, utonul malý Toniček a my jsme si to dávali za vinu. Výjimečně se stalo, že někdo z účinkujících onemocněl nebo nepřišel. To jsme se vždycky (...)

(pokračování na následující straně)

(...)

snažili nějak nahradit a těch případů bylo opravdu jen máličko. Ale ty pocity za totalitu, kdy jsme nevěděli, jestli ještě ten zítřejší koncert vůbec bude, případně jaké z toho kdo ponese následky, to bych nepřál nikomu.

Nastaly někdy organizační komplikace?

Samozejmě. Nemusíme ani sahat do dávné minulosti s těmi „dětskými nemocemi“, o kterých jsem už mluvil. S posledními dvěma ročníky to bylo také do poslední chvíle „nahnuté“. Vládní covidová opatření a nařízení hygienických stanic se měnila ze dne na den a že se to i v té nepřehledné situaci všechno podařilo zrealizovat a že se Telč stala oázou, kde byl svět v pořádku, pokládám taky za malý zázrak. Když potom člověk pochopí, že to všechno, co tu prožíváme, není nic samozřejmého, ale že jsou to naprosto jedinečné a neopakovatelné chvíle, pak si musí Telč zamilovat.

Asi nikdo, kdo vás alespoň trochu zná, nepochybuje, že jsou Prázdniny vaší srdeční záležitostí. Co na nich máte nejraději?

Setkávání se s milými a krásnými lidmi. Ať jsou to návštěvníci, muzikanti, divadelníci, prodejci nebo nejbližší rodina. Potkáváme se tu s mnoha kamarády. Slavíme tu s nejmladším synem své narozeniny a on se nám dokonce narodil v průběhu 4. ročníku Prázdnin v Telči a v den, kdy na nádvoří hráli moji oblíbení Nezmaři. A od té doby to slavíme a neuvěřitelná rodina pořadatelů, která tu žije svým zvláštním prázdninovým životem, nás hází do kašny. Jsou to prostě překrásné prázdninové letní dny a noci a spousta nádherných zážitků, setkání a vzpomínek.

V době vydání rozhovoru jsou Prázdniny v plném proudu. Můžete čtenářům sdělit, proč by se jich měli zúčastnit?

Zkuste zažít jeden den a noc v Telči. Ochutnejte a zjistíte, že nic podobného jen tak někde nezažijete a že už až do smrti zůstanete na Telči závislí.

Ivana Holcová

V mázhauzu radnice je instalována výstava ke čtyřicátým narozeninám Prázdnin v Telči. Fotky tam budou k vidění až do konce srpna. Ještě více jich naleznete v galerii na webu Prázdnin <https://www.prazdninytelci.cz/galerie/>.

Sport

Mladý florbalista Milan Svoboda z Telče na X. letní olympiádě dětí a mládeže

Ve dnech 26.–30. 6. 2022 se v Olomouckém kraji konala o rok odložená jubilejní X. olympiáda dětí a mládeže, unikátní projekt Českého olympijského výboru pro mladé sportovce s tradicí již od roku 2003. Tyto hry střídají svou letní a zimní variantu. Olympiády se zúčastnilo celkem 3539 sportovních nadějí, které si to rozdaly napříč dvěma desítkami sportů v celkem 73 disciplínách. Jedním z reprezentantů Kraje Vysočina ve florbale byl i šestnáctiletý Milan Svoboda z Telče. Přestože se jeho tým neumístil na předních pozicích, hodnotí účast na této olympiádě jako osobní úspěch. Milan několik let působil v místním klubu Florbal Telč a nyní je hráčem oddílu SK Jihlava, který minulou sezonu odehrál 1. ligu dorostenců, nejvyšší florbalovou soutěž České republiky.

Ivana Holcová

Zprávy jednoty Orla Raptorcup opět v srpnu

Dvanáctý ročník florbalového turnaje Raptorcup startuje v sobotu 27. srpna ve sportovní hale za Sokolovnou. Soupiska týmů už je plná, celý den bude nabitý napínavými florbalovými zápasy. Přijďte se podívat a podpořit místní želízka v ohni. Čtvrtfinále jako vždy začíná kolem 14. hodiny. Podrobnosti a časový rozpis zápasů najdete na <http://www.raptorcup.cz>. Vstupné zdarma, občerstvení zajištěno.

David Kovář

Dětský den na Řásné a stezka skřítků Řásenička

Foto: Kateřina Forstová

Začalo léto, a jak jinak ho oslavit s dětmi než pořádnou šipkovanou.

6. července se na Řásné konal dětský den plný sportovních a vědomostních aktivit pod záštitou TJ Řásná a místních maminek. Počasí prálo a účastnilo se přes 70 dětí. Na děti čekal lanový park, hasičská překážková dráha, kimova hra nebo válení sudů. Na závěr čekal na děti skřítek Řásenička, který hlídal poklad. Pro děti bylo připravené drobné občerstvení a skákací hrady, kde se mohly pořádně dovyřádit.

Děkujeme všem organizátorům za skvělou přípravu a příští rok na řásenské pouti opět na viděnou!

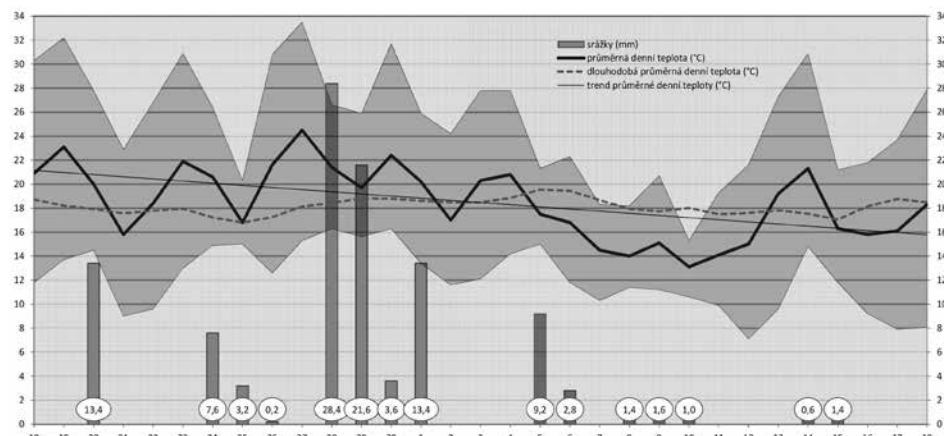
Akce byla podpořena v rámci projektu z Fondu Vysočiny „Bavíme se a sportujeme na Řásné 2022“.

Radka Jeníčková

Malý oznamovatel

- Čalounictví Votava-Václavek. Opravy veškerého čalouněného nábytku i starožitného. Zhotovení krycích plachet z PVC, přívesné vozíky, zástěny atd. Nově - čištění koberců, sedacích souprav, matrací. Tel. 721 123 595.

Přehled počasí v Telči

Denní teplotní maxima a minima a srážky naměřené na meteostanici telčské radnice:

Od 18. 6. 2022 do 18. 7. 2022

Červen v číslech

Průměrná teplota: 18,8 °C
Průměrný tlak: 1015,5 hPa
Srážky: 124,4 mm
Max. teplota: 33,5 °C, 27. 6. v 17:20
Min. teplota: 7,2 °C, 15. 6. v 5:02
Max. rychlost větru: 43,2 km/h, 13. 6.

Počasí v Telči

www.telc.eu/obcan/informace_o_pocasi

www.telc.eu/meteo

Aktuální informace z meteostanice umístěné na radnici na náměstí Zachariáše z Hradce.